

Misjoniteated

Nr. 6.

Tallinnas, 1930.

9. aastakäik.

Latiaviast Ida-Aafrikasse.

(Lõpp.)

Viie-päevaline peatus meie unioni ruumides, pika teekonna järele, oli lõputav, kuid et seatud eesmärgile jõuda, pidime teekonda jätkama. Ühe öö jõidu järele viis meid rong Nakurusse, Viktoria järve kaldal asuvasse linna. See järv on 1180 mtr. merepinnaft kõrgemal ja on oma 66.000 ruut-

ja just temast olenes minu sissepääs Tanganika piirkonda. Wend Clingworts ehtas mind temale. Ta tegi oma käega minu passile märkuse ja see võimaldas mind peatuda siin.

Sõites neli tundi autoga Aafrika pinnal jõudime Sidzu misjonijaama. Saba kaugeft paistis

Õde Sproge oma uuel tegevusalal.

filomeetrilise pindalaga suurim järv jelles maailmajaos. 24-tunnilise laevafõidu järele jõudsime Musomi. Sõit Viktoria järvel oli väga kena.

6. juuni vara hommikul äratati meid kellegi poisikeste poolt, kes teatas, et wend Clingworts on oodata. Wend Clingworts, rahvuse poolest inglane, kes juba noorena Aafrikas elanud, on nüüd Ida-Tanganika misjonipõllu eestseisja. Ta sõitis meile vastu oma autoga. Suhtus nii toredesti, et sama laevaga pidi ära sõitma selle piirkonna pealik

walge ehitus, mis märkja erites teistest neegrite elanuteft. Selles misjonijaamas elab selle põllu eesseeisja ja õde Morgan, kes on siin kooliõpetajana tegew. Olime väga rõõmsad, et meie ei pidanud olema esimesed jelles ühtfikus kohas.

Umbez 20-ne aasta eest töötas siin wend Konradi esimene jaffa misjonärina. Mul oli eesõigus asuda elama majja, mis tol ajal ehitatud ja nüüd juba ajahamba ja termiitide õõnestamise läbi kolwarifemas on.

Meie maja vastas on väike fabel, kus peetakse jumalateenistust ja mida ka kooliruumideks kasutame. Igal hommikul kella 6 ajal kogub siia väike kohalik kogudus hommikupalwele. Hingamispäewadel on see fabel piisti täis, fuhu ka paganad meie jumalateenistusele koguvad. On rõõm näha, kuidas mustad wennad hingamispäewa õppetükki peast küsivad. Igaale küsimusele tekib hull käsi, et tõendada oskust. Mustad õpetajad räägivad palju enam klassis kui kodumaa omad, kuid nad ei feeldu ka oma õpilastele sõna andmast.

Tööpäewadel on misjonijaamas weel praegu waikne, sest kuni septembrini on kool juletud. Iga hommikupoolel aitame haigeid, kes hulgana abi järele ootawad. Kõiki ei saa enam aidata. Puudub wastaw sissefade, puuduvad ka tarwilised arstimisabinõud. Tihti tullakse ka liig hilja, kui haigus juba nii kaugele tunginud on, et omad arstid enam aidata ei saa. Paljud ei saa ka selle tõttu aidata, et nad ei jää meie asutusse ega jälgi meie juhatastele, waid tahawad ainult rohku saada.

Selle lihtise siinwiibimise järele selgub meile, milline wahc on ettekujutustel kodumaal ja siinse

tegeliku elu wahel. Kodumaal uskusime, et ka metsiku usukommete juures on iga pagana hinges ikkagi igatus elawa Jumala järele ja nad koguvad hulgana Jumala sõna juure, kuid siin on tõsiasi filmade ees, mis tahab rööwida tööjulguse ja usu edusse. Sellepärast on need mõlemad wäga wajalised: kodumaa eelaimduseta usk, et mitte kaotada lootust töö mõitwasse wäesje, ja siinne filmade ees olew tõsiasi et kõikumatulst ettefeatud eesmärgile püüida.

Kodumaal lugesime wärisedes wenna Kotzi kirjutatud sõnu: „Nagu tähed pimedal troopikaõöl, järawad hull riste meie misjonäride haudadel, kes ei ole oma elu hoidnud kuni surmani...“ Müüd on aga need misjonäride hauad meile kõige armsamad paigad. Me läheme tihti nende haudadele, et waikses palwes ammutada uut jõudu ja julgust. Need ilujad, wäikesed künkad on tummadeks tunnustajateks siin puhkawate meeste tegudest ja tuletawad meelde meie Snnistegija ohwrit Kolgatal. Mõnda mõeldes ajub waikne rahu meie südamesje, uus andumus, tegutseda ligemiste kasuks, ajub meie hinge ja kinnitab meid eelseiswa töö jaoks.

N. Spröge.

Pühitsetud kofkutulemine.

Koguduse waimulikku seisukorda nähakse tema jumalateenistusest. Misjonitühingud ja usulised liikumised, millest hästi osa wõetakse, awaldawad elustawat mõju. Israeli rahwast wanast õpetati hoolfakt niisuguste waimulikfude koosolekute asjus. Seal oli iganädalane hingamispäew, noorekruu pühad, aastapühad, nagu paasapüha, nelipühid, äralepitamispäew jne. Nendel jumalateenistuse päewadel sai rahwa waimulik elu jüwendatud. Noori õpetati ja julgusetuid aidati. Need olid rõõmpäewad. Palju wõeti siis osa laulust ja muusikast. Jumala töö ehitati üles igakülgselt. (Lugege 3. Moos. r. 23. peat.).

Tänapäewases Jumala koguduses on makfem seesama juhtnõör. Advent-töös ei pea kunagi olema meie koosolekud teisel kohal. Meile on jumalateenistus kui hingamine waimulikf elus. Jumal annab meile Noeli raamatus tungiwa üleskutfje ja manifestuse, et koguda rahwast pühalikule koosolekule sel wiimasel ajal. Selle otstarwe on, et kõik wõikfid otfida tõsiselt Jumalat. (Noel 2, 15—18). Advent-töös on meil mitmesuguseid kofkutulemisaegu, mis on saanud meile juba kindlaks korralduseks. Meil on hingamispäewakool ja teised koosolekud hingamispäewal, siis on iganädalane palwe- ja tunnustuste-koosolek, aasta peakoosolekud ja teised konwrentji istangud. Ei wõi öelda, et mõnel teisel koos-

olekul oleks juurem tähendus meie waimulikule elule kui palwenädalal. See kofkutulemise korraldus on meil juba olnud mitmed aastad.

Braegusel rasfel ja tõsijel ajal, mil sõjad ja hädaohud seisawad otse meie ees, ja kui meie armsad usu õed-wennad mitmel maal kannatawad waljut tagatufamist, wajame palwetamist ja kindlat usku rohkem, kui kunagi enne. Me wajame selgemat arusaamist prohwetikuulutustest ja jügawamat waimulikku elu. Me peame päästma oma noorsoo. Meie igas koguduses peaks aset leidma kindel uuestielustamine. Generalkonwrents on walmistanud ühe kogufese häid loenguid. Need on kuulutusel meie juhtiwatelt wendadelt meie rahwale terwes maailmas. Nimetatud loenguid peaks omandama iga liige. Etz igatse meie rahwas terwes dimifioonis neid tõsiselt uurida? Lugege neid enne koosolekut kodus läbi. Mõtclge nende üle järele tunnustuste koosolekul. Iga loeng loetagu ette. Ka ei peaks ära unustatama iga-aastaseid palwepäewade andeid. MEGA peab antama palwetamijeks ja tunnustusteks. Jumala armu läbi peaks käesolewa aasta palwenädal meile olema ajaks, kus tunnustame üles oma patud ja end uuesti pühendame Jumala teenistusele. See peaks olema tõelik palwetamisaeg, pühitsetud kofkutulemine Issjandale.

L. S. Christian.

Ewangelist ja tema wajadused.

Kunagi waremalt ei ole olnud nõudmine jutlustajate järele nii suur, kui praegu. Ehkki meil tuleb foguduses elawalt kaastegetwad olla, on jutlustaja amet siiski olulisem abi waimulikud wõitluses, mis kergendab meie wõitlust wäliselt. Ewangeeliumi töolistest ja nende juurekastwust cleneb ära, kas meie kuulutuse töö läheb endises suunas edasi ja laieneb, wõi peame ginult olemate liikmete arwuga rahul olema, nagu see on harilikult teistes usuihingutes. Niisama on ka siemise misjonitöö läbituimine foguduses palju äraolenew sellest, kuidas ewangeeliumitööline oma osa täidab. Osatõttiku töö tagajärgede wõrdlus nendega, kus juhtimine puudulik olnud, annab meile eestwõtja wajadusest arusaadawa mõiste. Siiski me wõime öelda, et Sumal on meid igalpool õnnistanud. Rogudused suuremates linnades kasvawad alataja. Nad kindlustawad aineliselt meie wälismisjoni. Suured summad wabatahtlistest annetustest woolawad Sumala warakambritesse. Kuid me peame ka nägematud olema ja oma pilgu kõrwale juhtima kurtwastawast asjaoludest, et me mitte araks ei saaks mõne arataganemise pärast, mis hingede eest hooldaja südamele walu teeb.

Ewangeeliumi tööline peab oma tähelepanu pöörama kahele asjaolule: Me oleme wäliselt wõitluses ristiusu-waenuliste wõimudega, kuna seesmiselt peame olema tõsises hingede töös, seotud foguduse ülesehitamise ja kasvamisega. Paljudel juhustel on juba küllalt wälisest koormast, mis on täitnud südamed ja käed nii, et foguduse eest hoolitsemine jelle all kannatab. Jutlustaja oma foguduses kui wastaw abi — mida me kõik tänu-likult terwitame — wõib hoolika tööga ka siis paremat wilja kanda.

Waimulikud isikud.

Sumala töö wajab tungiwalt waimulikke isikuid, kellel on wastaw oskus ja haridus, et kuulutust maailmale õiges walguses esitada ja inimhingesiid liigutada. Selles seisab tähtsaid küsimusi. Kas meie etteandend liigutawad rahwast? Kas meie kõned wiitwad inimesi osustamisele Kristuse ja wiimase ide eest? Meie ewangeeliumi töolistel peab olema wäsimatult püüdetw iseloom. Wasta aasta järele peab see töö kandma tema läbi edu ja walmimise märke. — Meie jutlustajad ei ole mitte wabad rasketajulistest läbitatsumistest. Nende kohuste täitmine nõuab kangelaslikku jõudu, isearanis need, kes on juhtiwamad. Wastuseisimised, ebaõnnestused, purustatud lootused ja palju muud juhitwad tühjusele; tihti oma wõitlustest wintutatud, igatses ka ewangeeliumi teenija aega-

sid, mil ta wõits ka omale jõudu foguda, ja et temal mitte alati teistele anda ei tartwitseks. See on inimlik ja sellepärast ka mitte imelik, kui ewangeeliumi tööline mõnikord kuitwale pinnale ja waimulikku puudusse satub.

Hoolitsemine hingekarjaste eest.

Roguduse liikmete jaoks on meil hea diakoni korraldus. Hooldajad wõtawad nõrgemad liikmed oma hoole alla. Ma mõtlen, see ei ole mitte palju öeldud, kui me nõuame, et meie wendadel jutlustaja ametis wähemalt samad õigused oleks.

Nendega, kelle seesmine jõud on nõrgenenud, kelle mõju ja tagajärg tagasi tõmbub, peab hingehoolitsemise waimus läbi käima. Ei noomituse aivalikult ega kahe silma all, ei astme alandamine ega ümberpaigutamine pole selleks kohane arstirohi. Olgu siis, kui need töölisel omale kindla aluse Sumalas leiawad; muidu on nende osatus teenistuseks igaweseks ajaks kadunud, kuigi neil ei tea kui hea jutlustamise and oleks.

„Seesmine walelikkus“ on igale ühele omane. Me talitame ewangeeliumiga kui elukutsuga. Me räägime alati ühesugustest asjadest, samadest kirjakohdadest, kuni see meile harjumuseks saab. Kui mitte mujal, siis on siin tartwis oma ette mees olla ja Sumala armu, et ise ustaw olla, et mitte wäljaastatud roobastele tagasi minna. Sõna uurimine enda jaoks ja wainne rääkimine palwew üffi Sumalaga wõitwad meid furnud punkti fattumise eest hoida, see on hädaohhtikkudest filmapilkudest, mille puhul algab kas täieline tagasimine wõi jälle suurem wõidukaik.

Ei usk ei ole mitte püstitw omandus, waid wõib ära kaduda, kes meist ei tea seda? Siia ja sinna tekitwad meie enesle kessel praod. Need on siis kohutawaks häda signaaliks igale ühele, tõsiseks manitsuseks endaläbitatsumiseks ja tagasi-pöörmiseks.

Teadmine, et neil ei ole mitte üffi wõidelda, waid nendega tuleb kaasa palwetaiw fogudus, toob töölisel paremad jõud esiplaanile. Kui jutlustaja on Kristuse wõimu all ja kui ta joob elutwett iga päetw, siis saawad ka õnnistuseallikad woolama tema läbi foguduses siisse ja wälja. Minult tõelistest „wagadest“ meie seas paistab walgus ja Sumal on nendega ja ilmutab neile oma wäge. — See on ainuke tee, kuis wõib kasvada meie fogudustes elaw sõjatwägi, et wõida Makedonia hiiudele wastata.

Kodumisjoni osakond.

Toimetaja A. Sabrak.

Novembrifuu misjonitunni kava.

1. Aguslaul ja palve.
 2. Ette lugeda aruanne viimastest tunnist.
 3. Suht teeb liihikese siisejuhatus.
 4. Piibliuurimine: „Sumala sõna vägi“.
- (Waata allpool).
5. Noorilaul või muusika.
 6. Suhi üleskutse järjekorralisele piiblitugemisele (piibli aasta järgnisele).
 7. Ette lugeda aruanne liihmete tööst möödunud kuul.
 8. Lõpulaul ja palve.

M ä r k u s: Wahepaladena võib olla rohkem laulu ja muusikat, mõni kohane salmik jne.

Sumala sõna vägi.

1. Kuidas on kirjeldatud Sumala sõna? Ebr. 4, 12.
 2. Mis ütles Kristus oma sõna olewat? Joh. 6, 63.
 3. Mis oli sõna sees? Joh. 1, 4.
 4. Milleks nimetatakse seepärast Jeesust?
1. Joh. 1, 1 viimane osa.
 5. Misjuguine läbielu peab meil olema Sumala sõnaga? Ebr. 6, 5; Jer. 15, 16.
 6. Misjuguine ülesande andis Jeesus Peetrusele tema elukutses? Joh. 21, 17.

M ä r k u s: Meie käes on Sumala sõna kui kallis warandus. Sellest oleme saanud oma waimuliku elu toitu ja juhatusit. Selles sõnas on vägi, mis meie elu võib ümber muuta ja täiussele ligemale wiia. Kuid see sõna ei pea jääma seisma meie juure, waid seda peame edasi kandma ka teistele. Selleks on meil misjonitöö, mis on nõnda ära jaotatud, et kõik wõiwad sellest osa wõtta. Wõiks Sumala sõna meid nõnda elustada, et meist elawa wee jõed jooksewad ka neile, kellega kokku puudume.

Detsembrifuu misjonitunni kava.

1. Aguslaul ja palve.
2. Noorilaul või muusika.
3. Aruanne viimastest tunnist loetakse ette.
4. Piibliuurimine: „Mõudke esiteks Sumala riiki ja tema õigust.“ (waata allpool).
5. Noorilaul või muusika.

6. Aruanne liihmete misjonitööst möödunud kuul ette lugeda.

7. Suht (ehk tema asetäitja), teeb üleskutse, misjonitööst rohkem osa wõtta ja korralikumalt aru anda.

8. Keegi ütleb salmik.

9. Lõpulaul ja palve.

Mõudke esiteks Sumala riiki ja tema õigust.

1. Õpetades oma jäingreid, mis ütles Jeesus olewat esimese ja kõige tähtsama asja? Matt. 6, 33.

2. Mis ütles Jeesus ühel teisel juhtumisel õiguse wäärtusest, mida Tema järelkäiad peawad omama? Matt. 5, 20.

3. Kuidas kirjeldas Jeesus wariiseeride ja kirjatundjate õigust, mille läbi nemad lootsid saada lunastust? Luk. 18, 9—14; Joh.; 8, 37—40 salm 21, 24.

4. Misjuguine wäärtsammu läbi kaotasid wariiseerid ja kirjatundjad Sumala õiguse? Room. 10, 3; 9, 30—33.

5. Misjuguine wäärtus on inimeste mõeldud häätegedel Sumala ees? Jes. 64, 6.

6. Mis on kindlustatud usklikutele, kel on elaw usk Kristuse teenetes? Room. 4, 3—5.

„Mõte, et Kristuse õigus on antud meile, mitte meie ärateenimise pärast, waid kui Sumala waba and, on wäga auline mõte. Sumala ja inimeste waenlane ei kannata, et seda tõde arusaadawalt esitatakse. Sest tema teab, kui inimesed seda täiesti wastu wõtawad, on tema wõimus murtud... Inimestele peaks õpetatama, et Kristus on neile õiguseks ja lunastuseks. Saatana wäljamõeldud plaan on, hoida inimesi kaugemale usust Kristusesse, kui nende ainse lootusesse.“

„Ewang. tööliied“ Iohel. 161, 162.

7. Kust leiame puhast ja maksawat õigust? Jer. 26, 6; 33, 16; 1. Kor. 1, 30, 31.

„Meil enestel ei ole õigust, millega wastu minna Sumala käsu nõuetele. Kuid Kristus on meile walmistanud pääsetee. Tema elas maa peal niisuguste kiusatuste ja läbikatsumiste keskel, mis meidki ümbrehtewad. Siiski elas Ta patuta elu. Tema juri meie eest, ning niisid tahab ta ära wõtta meie patud ja meile anda oma õigust. Kui ja annad end Temale ja wõtad Teda wastu kui oma lunastajat, siis andestab Ta sinu patud ja esitab sind Sumalale õigena. Kristuse iseloom on sinu

iseloomu asemel, ja Sumal on kind vastu võtnud, olse kui ei oleks ja kunagi patustanud."

„Tee Kristuse juure“ (Inglis k.) lk. 67.

8. Kuidas lõpetab Sumal oma töö maa peal? Room. 9, 28; 1. Sm. 18, 1.

„Sumala käst peab tehtama aulijeks; nende nõudeid peab esitatama nende õiges, pühitsetud ise-

loomus, et wiia inimesi otsustusele seisukoha võt-
mises kas töö poolt või vastu.

Varsti lõpetatakse Sumala töö õiguses. Kuu-
lutus Kristuse õigusest peab kõlama ühest maa ää-
rest teise, et valmistada teed Tema tulemiseks.
See on Sumala au, mis lõpetab kolmanda ingli
töö.“ — „Lunnist. kog.“ II anne, 19 lk.

Pühendusfond.

Laevase Meistri töö edu ja lõpetamine on kõi-
kidel tõsistel kolmeingli kuulutuses mõitlematel usk-
likudel südame peal. Nad teavad, et Issand on
jelle juure ülesande usaldanud nende kätte läbiwiimi-
jeks ja et Ta ei või tulla enne, kui kõik maailm on
kuulda saanud wiimast armusõnumit. Sellepärast
rõõmustavad nad töö edu üle ja teevad jõupingu-
tusi, et igajugusel võimalikul teel kaasa aidata
hoiatuskuulutuse lewitamises. Järjest nad püüa-
wad enesefalgamises leida uusi teid ja abinõusid töö
toetamiseks. Sumala rahvas on juurelt osalt
waene, kellel pole palju varandusi ja sisse-
tulekuid, mida nad võiksid tööle ohverdada. Mit-
med õed-wennad, kellel puudub iseiseisew sissetulek
või see on väike, mõtlewad sagedasti: „Kuidas
võiksin mina Sumala tööd toetada?“ Laevane Issa
näeb heal meelel niisuguste hingede igatsust ja näi-
tab neile ka teid, kuidas nad midagi Tema heaks
teha saavad.

Paljud tahtlikud usumõitlajad on leidnud wõi-
maluse misjonile annetamiseks nõnda nimetatud
„pühendusfondi“ läbi. Seda fonti või raha võib
nimetada ka „majapidamisfondiks“, „täiendusfon-
diks“, „tulufondiks“. Selle fondi mõiste seisab
jelles, et jeda kogutakse mingisugusel, jelleks
otstarbeks pühendatud või aramääratud wiisil.
Kõigil pole võimalust Sumala tööd toetada igapäe-
wase sissetulekuga. Niisugused kashwad leida eri-
lise tee, kuidas natuke raha koguda. Mainitud
plaan sobib wanadele, noortele ja lastele; eriti tähtis
on ta neile, kellel on olemas maalapike, wiljapuud,
marjapõõjad, koduloomad või muud larnased sisse-
tulekuallikad. Toome mõne näite sellest, mida pü-
hendusfondi, või majapidamisfondi raha kogumiseks
kajutada võib.

Keeegi võib määrata mõne wao kartuleid omal
põllul või aias jelleks, et sügijel nende kartulite eest
saadud raha anda mainitud fondile. Teine võib
mingisuguse põllulapi või juurewilja peentra selleks
otstarbeks pühendada. Niisama võib teha mõne
wiljapuuga või marjapõõjaga. Mõned perenaised
on lubanud anda need munad, mis kanad hingamise-
päewal munewad, või teatud kana munad ehk pesa-
konnna poegi. Teised on annud sennid, mis nad
saanud mõne töö või ülesande täitmise eest.

Keeegi pühendab ühe mesipuu või osa sellest ära,
teine ühe looma või sissetuleku piimast näit. teatud
päewal kuus.

Linnas, kus liikmetel pole maad ega loomi, võib
ka mõnel wiisil koguda „pühendusfondi“ jaoks.
Wanu asju või riidetükke aeg ajalt ära andes,
mõnda näputööd tehes, kedagi aidates, mille eest
vastutahu saadakse, ülejäänud ettearwestatud ma-
japidamisest sente kogudes, kõrgema hinna eest ära-
müüidud asjadest, kirjandusmüügi protsentidest ja
mitmesugusel teisel wiisil saadud sentidest võib aja-
jooksul annetused koguda, mis suure tähendusega
on niihästi Issanda wiinamäe töös, kui ka annetaja
isiklikus elus.

Lastele pakub see erilist huwi ja rõõmu, kui neid
õpetatakse „pühendusfondi“ läbi mõtlema Kristuse
juure töö peale. Nende hoolitsemise ja järewalwe
alla võib jätta mõne peenrahe, marjapõõla, kana-
poja, või lambatalle, millest saadud raha otstarbe
kohta neile seletus antagu. Sagedasti saawad lap-
sed küllalistelt või mingisuguse wäikese ülesande
täitmise eest mõne senni, mida nad hoolika kogumise
läbi Issanda kassasse wõiwad anda. See õpetab
neid, niisama ka wanemaid liikmeid, eneseohwerda-
misele, distsipliinile ja armastusele ewangeeliumi töö
vastu. Nii on „pühendusfondil“ peale raha wäär-
tuse weel kaswatusline mõju.

„Pühendusfondi“ läbi on paljud wõinud anda
misjonile, ilma et see neile oleks raskena tundunud.
Sissetulnud andmed näitawad, et 1928. aastal ko-
guti „pühendusraha“ umbes 24 miljoni senti ajal,
kui see plaan weel polnud tuntud kõigis mais.
Selle läbi on wõidud laiendada misjonitööd, mis
muidu olnud wõimata. Toon siinkohas mõned näi-
ted, kuidas see raha koguti.

Keeegi õde teatab: Ma olen rõõmus, et wõin
saata ära 25 dollari „pühendusraha“. Minu abi-
kaajal ja mul on rohupood. Ma saatsin mehe põlled
pesumajja pesta, sest et omal wähe aega oli. Ma
murdsin pead, kuidas saatsin anda midagi „pühen-
dusfondile“. Lõpuks otjustasin ise pesema hakata,
kuna mul oli omal elektripesija, ja anda sel teel
kõrkuhoitud raha annetuks. Ma tundsin head
meelt selle plaani üle, sest see pidi tulema kõik Iss-
sanda jaoks. Järgmisel aastal tahan weel enam
koguda.

Panama, Kesk-Ameerikas, töid hing.-päwa kooli
lapsed 16 karpi rahaga kooli ja jutustasid, kuidas
nad selle saanud. Üks oli annud raha munade eest,
mis kanad hing.-päewal munenud; teine oli kogunud
sennid, mis isa annud talle maiustuste ostmiseks;

Kolmas noor tütarlaps oli ise küpjetanud ja mitligist jaadud raha annud; teised olid jälle mõne wiljapuu Issjandale pühendanud; mõned olid müüinud ajalehti jne. Ühes teises kohas andsid lapsed raha, mis nad said koolile wee wedamise eest.

Ühel õel oli tühi kaew, kus ei olnud enam mitmel aastal wett. Ta palwetas, et Jumal jaadaks wett sisse; palwe kuuldi ja õde andis kõik müüidud wee raha „pühendusfondile“. Üks ema oma türefesega töötasid teatud summa anda jeks otstarbeks, kui haige isa terweks jaaks, mis ka sündis. Reegi liige kogus omale ühikud sendid kokku, mis olid jäänud laua peale wõi taskusse peale igapäewase wäljaminekut. Reegi teine hoidis kokku see läbi, et jättis laupäewase ajalehe ostmata. Ühel õel oli jeks otstarweks fitroni puu, mis müüid alati wilja kandis, kuna warem jagedasti tühi olnud.

Neist ülalloetletud näidetest näeme, kuidas leidlikkuse, tahtlikkuse ja jõupingutuste läbi on võimalik toetada Issjanda wiinamäe tööd mitmesugusel erilisel

wiisil. Loodan, et ka Gestis leidub õde-wendi, kes „pühendusfondi“ abil loowad uufi wõimalufi oma armastuses amatud jiidamete tänulikkufe ja ohwri-meele ülesnäitamiseks misjoni töö heaks. Kui keegi leiab selle plaani olewat wastuwõetawa ja tahab ühineda temas paljude tuhandetega, kes juba seda harjutawad, siis haaraku ta kohe temast kinni ja jäägu püüwalt selle juure, kuni ta tulemusi näha saab. „Pühendusfondi“ raha saab ka töstma hingamijepäewa kooli andeid; neist tuleb siiski eraldi aru anda, et näekfime, kui palju sel teel sisse tulnud. Futustage ka teistele oma läbielamistest jessel alal, mis wõiks olla mõne teisele ülesõhutamiseks.

Jumal teeb oma tööd wäikeste abinõudega ja õnnistab igaihte, kes oma pisikud talendid annab tema teenistusse. Ta töotus seifjab kindlalt igaihtele oma ustawale julajele: „Katsuge see läbi minu peale, kas ma ei wõta teile taewa luukifi lahti teha ja õnnistust teie kätte wälja puistata.“

G. Rey.

Gõnumeid aastakoosolekult.

Igatfufega olid kõikide kaaswõitlejate pilgud waimus pöördud eelolewa aasta-peakoosolekule. Siin ja seal kõstfid igatfufe kaebed: „Oh miks küll sel aastal nii hilja!“ Meid jõnu kuuldes püüdsin enesele nende põhjust seletada. Ja ma saingi rahuldawa seletufe. Ma wõrdlesin advent-rahwast perekonnaga. Perekonna-liikmed, kel ei ole wõimalik kogu aasta jeltfis elada, määrawad ihte aja, kas aastas kord wõi tihemini, kus kõik liikmed samal ajal koju tulewad, et iiksteift näha, oma kogemufi jutustada ja perekonna rõõmu maitsta. Ka advent-pere liikmed on üle maa laiali pillatud, kuid nad on waimus ühendud. Nende jüda tufjub jõojalt iiksteifefele ja nad igatfeward iiksteift näha. Ka nemad on määranud omale ihte kokkufuamife aja ja see on meie igaaastane peakoosolek. Kel wähegi wõimalik, see tuleb, et oma õde-wendi, kelledest terwe aasta eemal oldud, näha jaada, et nendega omi kogemufi jagada ja tunda tõelife perekonna rõõmu. Miks ei peaks see aeg siis oodatud olema?

Müüid on ta möödas. See koostööbimine tõendas, et meil on igatfufus ühendufe järele. Ojawõtt õde-wendade poolt oli elaw ja arwufas. Kogudufed olid jaadikufite poolt esitatud enam kui kumagi enne. Arwult oli jaadikufid kohal 142. See näitab et meil on iihifed hufwid. Pääle jaadikufite oli õde-wendi wast 300 ümber ilmunud. Küllalistena olid wennad: G. W. Schubert Ameerikast, G. B. Mead Londonist, J. Jsaak Poolast, M. Mintala Soomest ja Riiaft: L. L. Wabienko, K. Rose, K. Saknit ja M. Kurlewics. Pääle nende olid weel Soomest 19 õde-wenda.

Erilist rõõmu paffus see, et me wõifime kõif omad koosolekud, pääle kahe, omas uues „Advent-

kojas“ pidada. Tartu kogudus rõõmustab eriti selle kalli wara üle, jett jeni olid nad sunnitud alati peawarju wõõraste juures otjuma. Kõif koosolekud olid elawalt ja arwufalt külastatud. Iikfimeel ja jõbralikkus färas õde-wendade silmift.

Liidu esimee L. Niffar awab koosoleku Laaweti lauluga 100, milles kogudufe rõõmu Jumalale ta abi eest wäljendatakse. Peale fifejehatawate märkufte loeb liidu sekretär kogudufite jaadikufite nimesfikud ette. Selle järele antakse jaadikufitele woli konwerentfiaeagfete nõufogude liikmete nimetamiseks. Jaadikufite ettepanekul jäetakse nende walimine liidu nõufogu hooleks. Liidu esimees-annab möödunud konwerentfi-aasta aruande järgmifelt: „Gesti liidus on töötanud aasta kestel 14 töölift. Nendest Leedumaale misjonäriks läinud S. Undritz, kes ka seal ustawalt töötades furnud on. Suure tulnud 1 töölifine, wend M. Sabraf. Singsid on Issjandale wõidetud aasta jookfjul 116, kuid nii ajalif kui waimulif furn oma tööd teinud ja on aasta lõpul puhhas ülejäät 53 liiget.“ Efimees awaldab tänu tehtud töö eest, kuid ufub, et suuremat weel teha wõib.

Edasi wõetakse kolm uut kogudust liitu wastu: 1. Wana-Ruuste, 2. Suure-Jaani ja 3. Tallinna II, millede kohta nende tekkimifelt aru andfid w-d Aug, Wilba ja Mägi.

Järglifel koosolekul walitakse iihel häälel nõufogud:

1. Otsuste wäljatöötamisanõufogu:

Efimees: G. Rey. Liikmed: M. Mintala, M. Clement, P. Alweifs, M. Sabraf, M. Wärengrub, K. Mard, J. Eller, Ed. Mägi, S. Karu, M. Lõnifson, K. Rosenberf, J. Wilba ja M. Ruka.

2. Lubade nõukogu:

Esimees E. B. Read. Liikmed: S. Sjaak, A. Noje, P. Raudsep, A. Martin.

3. Nimetusnõukogu:

Esimees: T. Babienko. Liikmed: K. Sakuit, A. Aug, G. Reiner, D. Leofe, S. Meier, K. Ruuskoos.

Liidu kassapidaja, õde Amanda Nuka, esitab liidu kassade üle hirmitava aruande, selgitades olukordi rahalisel alal diagrammide ja sõrduste abil. Esitatud aruanne sünnitab elava läbirääkimise, millest wanemad wemad kui jaadifud rõhkel armul oja wõtawad. Tullakse ühisele otsusele, et annetamises peitub õnnistus ja tuleb olla ustaw Jumalale, mille järele ühijelt lauldakse: „Namen, aamen, — Jeesu nime kiitkem...“

Järgmisel istungil esitab plaanide nõukogu järgmist otsust:

1. otsus: Tänuotlus:

Meie kui Jumala koguduse liikmed ja töölised tema wiinamäel Eestis, äratundes ja meeletuletades tema imelist abi ja faitset möödunud aastal, samuti tema Piha Waimu tööd hingede päästmiseks tema rahwa ridadesse, avaldame oma juurimat ja siidamlikku tänu ja kiitust temale, kui meie Jumalale ja Õnnistegijale ja töötame eelolewal aastal hooltsamalt tema riigi kasuks töötada, ennaft uue andumusega temale pühendades.

2. otsus: Hingamispäewa-kooli otsused:

Sellega, et meie tunneme hingamispäewa-kooli abi hingedewõitmisel, palume meie:

a. Kõiki koguduse liikmeid h.p. kooli liikmetena oja wõtta igal hingamispäewal h.p. koolist ja kõiki jelleks kaasa töötada, et üldsojawõtjate arw täielik oleks.

b. Kõiki liikmeid rõhkem annetada, et meie endi eesmärgi — seitsetuhat krooni saawutamine, ja selleks soowitame igal liikmel enesele üht annetamise eesmärgi panna.

3. otsus: Hingamispäewa-kooli annete otsused:

1. Sünnipäewa anded: Et wäljendada oma tänu Jumalale tema ustawuse ja armastusriika hooltsande eest ja sellega hingamispäewa-kooli andeid tõsta, palume õde-wendi oja wõtta sünnipäewa annete kogumistest.

2. Pühendusfond: Et leida uusi ja paremaid teid misjoniantete kogumiseks ja lastes kaswatada annetamise waimu, meie soowitame sissejendada pühendusfond.

4. otsus: Noorsoo otsused:

Et meie elame eriti noorsoole hädaohtlikul ajal ja wastu läheme weel raskeimatele päewadele, kus noorsugu mõib seista ainult Jumala sõna wäe ja

Piha Waimu mõjutatud teesmise kindluse läbi, sellepärast meie soowitame:

a. et noored inimesed uuriffid Jumala sõna, sellega, et nad ühineffid meie üldise plaaniga piibliaasta ja hommikupalwe jälgimises ning elaffid palwe elu;

b. et nad loeffid waimuliku, ülesehitawa ja mõistust ning siidant kaswatawa siifulist kirjandust ja oja wõtaffid noorsoo lugemiskursusest.

c. Kirjanduse walitu jätame liidu noorsoo juhatuje hooleks.

5. otsus: Et meie noorsugu tahab töötada ühes terve diwisiõni noorsooga wälismisiõni toetamiseks, siis meie teame sel aastal endi Aafrika fondi eesmärgiks kassjadakahesakkümend (280.—) krooni, mis teeks wälja iga noorsoo liikme kohta 1.50 senti.

6. otsus: Et kirjanduse lewitamistöö on üks mõjuwamatest ewangeeliumi kuulutamise abinõudest, siis tahame tulewal aastal hooltsamalt kirjandust lewitada, finni pidades oma endisest eesmärgist, mis oleks: iga töölisele wähemalt 20 eff. kuukirju, noortele 5 ja wanematele liikmetele 3 eff. kuus. Siisaralikku rõhku püüame panna aastatellimiste peale.

7. otsus: Siisemisiõni otsused:

a. Aruandimine: Et aruandmisel tehtud töö üle jumalik algupära on ja et see tarwilik korra, korralduse ja misiõniwaimu tõstmise pärast, siis kutstume üles kõiki õde-wendi oma misiõnitööst aru andma ja sissejeadma iganädalist aruandmist.

b. Armastustöö: Kuna kõsine kristlik uif näitab end armastuses tegewana, mille läbi ka inimeste siidamed awanewad tõe sõnale, siis tahame rõhkem rõhku panna tegelikule armastustööle, kiilastades haige-, wangi- ja waestemaju ja teisi sarnaseid kohti ning püüda aidata inimest igalpool waimliselt ja aineliselt, trööstida eluraskustes ja neid juhutada Kristuse juure.

8. otsus: Lõikustänn otsused. (Et neid armult mitu ja nad õde-wendadele juba tööd kaudu tutawad, siis ei avalda neid sõna-sõnaliselt.)

9. otsus: Kolportööritöö otsus:

Et kirjanduse lewitamisel on Jumala töös eriti suur tähtsus, sellepärast me palume õde-wendi kolportööride tööd kõrgel hoida endi palwete läbi ja kolportööridele pakkuda kõigis oma abi ja tuge.

Kolportöörimistööle tahame julgustada ainult kõige paremaid koguduse liikmeid.

10. otsus: Raastööde otsus:

Et meie koguduses on anderikkaid inimesi, kes wõiwad kogudust ja adwenttööd teenida kirjutistega, tahame neid selleks üles õhutada, et nad kirjutaffid artikleid kuukirja „Meie Uja“ ja „Misiõniteadete“ jaoks.

11. otjus: Kooli otjus:

Et fogudus ja Sumala töö vajavad tublijid ja hästi väljaarendatud ametnikke, siis palume öde- wendi meie noortjugu julgustada astuma meie mis- jonikooli ja neid võimalikult toetada aineliselt.

Selle järele esineb nimetusnõukogu oma töö aruandega ja paneb ette walida ametnikke liidu juh- timiseks järgmisele tööaladele:

a. Liidu esimees Ed. Ney; kassapidaja ja sekre- tär M. Nuka; protokollifirjutaja M. Sabraf; firjan- duslao juht M. Värengrub; redaktor M. Värengrub ja abi Ed. Mägi; sijemisjoni, hingamispäewa-kooli ja noorsoo juht M. Sabraf; kolportööride juht P. Allweiss ja kontoriameetnik S. Pilt.

b. Liidu nõukogu: E. Ney, M. Värengrub, M. Sabraf, M. Aug, R. Murd Tartust, J. Eller Nar- mast ja M. Midri Tallinnast.

c. Rewisjoni-komisjon: P. Treier, E. Jannsen ja S. Meier.

d. Liidu kirjanduse-nõukogu: Ed. Ney, M. Vä- rengrub, E. Mägi, L. Niffar ja P. Allweiss.

e. Kirjasaatjad toimetusele: P. Allweiss, M. Sabraf, S. Pilt, M. Tõnisson, J. Wilba, R. Rosen- berg, S. Karu, J. Daniel ja M. Aug.

Ettepanek wõetakse ühel häälel vastu. Lõpu- sõna wõtawad uus esimees E. Ney ja endine esimees L. Niffar, mille järele koosistumine lõpetatakse kuni pühapäewani.

Uus istang awatakse lauluga: „Kes tahab olla wõitleja . . .“ ja Soome külalise, wenna Mintala palwega.

Järgnevalt esitab lubade nõukogu oma ettepa- nefu uue konverentsiaasta tööliste walimiseks:

1. Sisjeõnnistatud jutlustajad: Ed. Ney, L. Niffar, M. Värengrub, Ed. Mägi, M. Clement, M. Aug ja S. Demchud.

2. Ewangelistid: J. Daniel, J. Wilba, P. All- weiss ja S. Karu.

3. Piiblitöölised: R. Rosenberg, M. Sabraf, M. Nuka ja M. Tõnisson.

4. Malijed kolportöörid: M. Allikas, R. Lau- gasküll, L. Moon, L. Raagner, L. Talsen, M. Rei- man, M. Rosinsky ja E. Sunpuu.

Pääle jelle annawad töölijed lühiteje ülewaate oma möödunud aasta tegewusest. Ka osafondade juht tõi rõõmustawa ülewaate tehtud tööst ja iga- üks otjustas oma jiidames tulewikus weel paremini teha. Wanemad wennad wõtsid sõna ja panid ette meie lõikustänu eesmärki pisut suurendada ja hää- letamise tulemusena tõsteti see 11.000.— krooni pääle.

Konverentsi wiimane istumine lõpetati jaadiku- te nõusolekul 17. aug. kell pool üks lauluga: „Oh wõta mind, mu Sumal . . .“ ja palwega wenna L. T. Babienco poolt.

Kuumi puuduse tõttu ei saa ühikajasjadesse tun- gida, nii palume jaadikuid liikmetele seletusi anda.

Need otstused on väga tähtjad ja igale tarwili- tud, kuid kui nad ainult paberile jääwad, siis ei too nad kellelegi kasu, sellepärast uurime neid ja püüa- me Sumala abiga läbi wiia, siis maitseme nende õn- nistust, kuni jälle uuel aastal kofku tuleme.

M. Nuka.

Liidu sekretär.

E. P. A. Noorsoo osafondade kolmanda weerandi aruanne 1930.

Osafonnad	Liitmete arw	Reklam. koostol. osatõõjate arw	Aruandjad	Homim. walwe tarwitajad	Piiblitäasta järgi- jaid	Riistlud noorte arw	Misjoniläite	Piiblitlugemisi	Koostolotele too- duid	Kristli. abianõimise töö tordi	Palgeratwitiisusi	Lehti lewitatud	Traktate lewitatud	Tellijaid fogutud	Raamatuid lewi- tatud	Kirje firjutatud	Wastuseid saadud	Muud isid
Matwere (Tall. I)	—	—	3	3	2	—	14	—	1	18	—	36	5	—	—	—	—	—
Haapsalu	4	—	4	2	1	—	12	2	—	25	—	84	—	—	1	1	—	—
Käru	7	5	7	5	2	—	30	37	9	8	3	131	37	—	3	14	6	7
Liidu M. w. osaf. .	16	—	11	11	8	—	89	195	58	320	20	126	30	2	5	54	27	6
Narwa	20	—	11	11	—	—	45	77	5	85	2	37	5	1	—	12	11	—
Pitawere (Tall. II)	—	2	2	2	2	—	18	19	6	—	—	53	4	—	—	—	—	—
Pärnu	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Põltsamaa	11	10	11	11	6	—	17	96	6	37	9	34	24	—	2	3	—	3
Suſchenhof	21	—	15	15	8	1	12	56	2	93	5	7	6	—	1	26	21	—
Suure-Jaani	4	3	3	3	1	—	19	5	15	75	—	38	—	—	3	3	2	—
Tallinna I	24	—	18	18	8	—	63	35	36	120	2	496	96	1	10	18	6	—
Tallinna II	29	—	27	21	8	—	115	103	50	319	30	398	11	3	6	36	26	18
Tartu	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	190	20	111	102	46	1	434	625	188	1100	71	1440	218	7	31	167	99	34

Osafondade sekretär M. Sabraf.

S. P. U. Koguduste Eesti Liidu kolmanda veerandi aruanne 1930.

Kogudused ja grupid	S i f e m i s i o n i t ö ö														Hing. päewa fool			
	Liikmed	Aruandjaid	Kas peetakse iga-kuul. misionitundi?	Mis oniaigud	Piiblitugemised ja täiend. koosolekud	Koosolekutele toodud	Kriitil. arvit. fordi	Paigutatavitu	Lehti lehitatud	Statist. lehitatud	Lehtjaid kogutud	Raamatuid lehitatud	Kirje kirjutatud	Wastuseid saadud	Liikmeid	Kefim. osatööajaid	Klasse	Lapfi
Alatvere (Lall. I)	—	7	ja	20	—	1	21	—	88	13	—	—	—	—	8	7	1	—
Antsla	18	10	ja	7	16	10	—	—	122	35	—	—	—	15	15	1	—	
Emmaeste (Kärdla)	3	1	—	—	—	—	—	—	40	—	4	—	—	3	5	1	—	
Haapsalu	27	15	—	17	36	—	43	8	261	17	—	6	4	22	13	1	—	
Hõgeta	32	4	—	9	66	4	16	11	8	6	—	3	2	32	22	3	—	
Jõhvi-Walaste	13	7	ja	40	13	—	1	—	185	3	1	6	—	11	11	2	2	
Koivastu	13	9	ja	305	58	10	35	41	134	3	—	9	—	13	8	1	—	
Kullamaa	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	12	2	—	
Kuresaare	76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kärdla	13	7	ja	2	55	10	3	1	35	25	—	—	1	13	13	1	—	
Käru-Eelle	25	15	—	46	49	14	13	3	264	47	3	8	16	25	25	4	—	
Kariva	100	43	ja	87	227	86	168	42	170	70	1	6	20	Aruanne puudub				
Nõmme	—	17	—	13	20	13	15	—	119	—	—	5	5	31	20	3	9	
Otepää	20	20	ja	30	—	—	3	—	140	1	—	—	4	20	19	2	—	
Paadremaa	11	6	—	8	19	1	—	4	54	5	—	1	—	13	13	1	—	
Paide	60	4	ja	13	79	40	18	2	143	32	—	50	1	Aruanne puudub				
Pitavere (Lall. II)	—	3	—	19	20	7	—	—	104	12	—	—	—	6	5	1	—	
Pärnu	58	40	ja	94	205	27	204	13	371	52	1	31	28	56	59	6	15	
Põltsamaa	37	10	—	25	82	24	73	7	75	7	—	7	2	37	37	3	7	
Rakvere	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	89	63	9	—	
Suischenhof	21	15	ja	12	56	2	93	5	7	6	—	1	26	11	9	1	—	
Suure-Jaani	23	8	ja	25	57	27	73	3	62	2	—	4	7	23	13	2	—	
Tallinna I	195	97	ja	215	246	84	312	29	1120	148	10	20	45	Aruanne puudub				
Tallinna II	192	110	ja	208	306	96	508	62	1348	78	3	21	57	160	107	15	16	
Tapa	21	7	—	107	82	141	89	43	272	17	—	5	31	24	19	2	—	
Tartu	224	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	268	243	26	15	
Tartvastu	19	3	ja	13	12	5	3	7	140	100	—	2	2	19	18	1	—	
Tõrva	12	6	—	50	10	5	10	15	75	—	—	10	3	17	17	2	5	
Walga	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Wana-Kuuste	20	12	ja	7	64	—	72	—	34	4	—	—	—	23	13	2	2	
Wiljandi	23	10	ja	12	37	4	21	—	170	15	—	—	15	32	17	2	9	
Wõru	39	18	—	6	5	6	32	—	165	—	—	1	—	39	18	3	—	
Liidu m. w. osaf.	(16)	11	—	89	195	58	320	20	125	30	2	5	54	—	—	—	—	
Õiju	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	4	1	—	
Kokku	1450	515	16	1479	3815	675	2146	316	5838	734	25	201	323	1027	825	99	80	

Osafondade sekretär U. Sabraf.

Rask kuud Saaremaal.

G. b. M ä g i.

Suwekuudel, — juunil ja juulil oli mul eesõigus töötada Saaremaal ja Kuresaares. Ei olnud ennem seda maad veel külastanud, sellepärast wõtsin Liidu nõukogu ettepanekul jelle reisi teatava huwiga ette.

Saabusin Kuresaare 4. juulil, kus kohe samal päeval awaliku töö jaoks ettevalmistusi tegin, n. n. saali üürimisega ja muude jellega ühenduses olewate nõuetega, sest kogu sellel ajal oli mul kawatjus awalikus saalis nädalas kolm kōnet pidada, mis ka hästi korda läks.

Peale selle oli mul eesõigus külastada Kuresaare alla kuuluwaid grpejid Saaremaal, sest kohe esimesel koosolekul tulid kirjalikud ja juuſõnalised kutseks jelleks. Eriti liigutaw oli kutse pidalitõbise wenna *** poolt, kes ütles omas kirjas, et kui wend Mägi armastuse pikkus ja laius peaks ulatuma pidalitõbiste majani, siis rõõmustaks see teda. Wõndugi oli mul pühalikum kohus ja eesõigus jeda kutset vastu wõtta.

Külastäike tegin järgmiselt: Esimest kolm külastäiku Rasti mõisa, kus mõned kōned ja isiklikud

lääbirääkimised tõe üle pidada kohtisin, sest siin on faks ujumenda, ja meil on parim lootus neid enne hukkumist päästa.

Meljas külastäit oli Tutku külaste — Pärjamaal. Siin on meil üks kopsuhaige öde Mägi, keda hooldab hoolas noor öde Uiga. Teie peaks nägema, millist röömu haigele ja üksikule niisugune külastus valmistab! Siinjes kenas, puhtas talumajakeses ja veel ilusamas öues, haljal murul jatkus ruumi kõigile. Wiimasel pidamine ka hingamispäewa kooli ja jutluse. Sinitaewas oli meie latus, haljas muru põrandaks ja linnud tegid muujikat wõidu meiega. Ja mul oligi joow kõneleda Jeesuse tähelepanust linnukestele ja lillekestele, millele järgnes pühapäewajärgne aeg.

Sama päewa õhtul kõne Pärjamaa jeltsimajas, millest — laupäewapäewast, hoolimata — kena osawõtt oli. Nii lõppes see väljasõit kojujõudmisega kell 12 öösel.

Ruues külastäit jalgratastel iihes wend Reba-Jega, — kes üldse kõikide külastäitude tulijem ülesõhutaja, — pidalitõbiste rawila — Mudaku, kus meil kawatjus oli haigele wennale osajamist jagada. Wend on juba noorest jaadik siinjes rawilas. Ta on oma nägemise, sõrmed ja warbad jooja haiguse mõjul kaotanud. Kuid ta on aastad wiis tagasi leidnud waimlise walguse ja nägemise — Jeesuse ja ta tõe. See teeb teda õnnelikuks ja ma usun, palju õnnelikumaks, kui mõnda nägijat usklikku. Kenas kirikus pidasin pühapäewajärgne aeg jutluse osawõtjatele. Rahkumisel tuli haige wend meid saatma ja tal oli niipalju omaist õnnest usus rääkida. Wiimaks veel, palwetades metjas murul, joowisime jälle nägemist Issanda juures kodus... Rahkujime. Raaswõttelejad, tahate sellele wennale valmistada röömu, kirjutage talle.

Seitsmes külastäit, Sõrwe fäärde — 50 km. Kurejaarest, kus meil umbes 10 liikmeline grupe on. Sõit oli jällegi iihisautol, millest Saaremaa öed-wennad elawalt osawõtta armastawad. Mitmed tegid isegi kõik külastäit kaasa. Kogu teel lauldes jõuame lauluga Sõrwe külaste wahel, mis kõikjal nudishimulisi nähtawale tõi. Parajasti hingamis-päewakooliks oleme kohal. Öde Surrants on oma ilusa kohakese palwepaigaks korraldanud. Hingamis-päewa koolile järgnes jälle jutlus ja pühapäewajärgne aeg. Ka siia oli Kora selts oma juuri ajada tahtnud ja mõnele armsale raaswõttelejale kahtluse ja kibeduse juurt annud, kuid parajalõumane jelgiruskoosolek andis uut jõudu ja julgust advent-aluselise truuwiks jäämiseks.

Õhtul oli jällegi awalik koosolek Sõrwe jeltsimajas, millest õige elaw osawõtt oli. Wiimaks kell 10 autole istudes, oleme õnnelikult ja röömsalt Kurejaares kell 1 öösel.

Wiimane — kahetas — külastäit ja ka iihlasi kõige pikem reis; 70 km Kurejaarest Muhu saarele. Wara hommikul kell 7 algas reis. Teel korjamine neid ödesid pääle, kes Kurejaarest eemal ela-

sid ja sõitu kaasa teha joowisid. Oli üks ilusamatest väljasõitudest loodusliku kui ka waimliku poolest. Eriti huvitaw on sõit iihest saarest teisele kitjal iihendustammil meres kahe saare wahel. Reagi jõudjime iihemajakese juure. Siin majakeses elab meie usuõde Moor oma emaga. Öde Moor on raskesti haige. Mingisugune jooksjahaiigus on ta käed-jalad kangestanud. Ta ei saa omal jalal lihkuda, ega kätt juu juure üles tõsta. Oma toitu wõtab ta puust hargi abil, mida sõrmede wahel palgele ulatab.

Pidades öues nõu, kuidas haigele röömu valmistada, walime laulu „Sehooma, Sumal on arm ja heldus“ ja sammume lauldes waikesesse toakesse nii palju, kui mahtus. Haige on istukile aidatud, ta pale hiilgab röömupäikesest, filmad pisarais laulab oma heleda, ilusa häälega kaasa.

Oh, ta tahaks üles hüpata, meie wastu joosta, meie käsi raputada, kuid haigus ei lasse! Kuid jeda armsamini teewad jeda sõbralikud pisarfilmad. Meie käime järgimööda teda teretamas.

Hingamis-päewa kool oli meil lähedal olewas juures talumajas, kuhu ka haige öde Moor kanti. Ruuldes õppetükki, jutlust, palweid, laule paremast ja igawesest kodumaast, olid öed-wennad siidamest liigutatud igatsusest jeda kätte jaada. Sak tõesti, siin on ohtatu palju walu, muret ja pisaraid, sirutagem parima poole!

Pärast lõunat kogusime talu öue ja tegime üleswõtte sellest koosolekust. Haige öde Moor muidugi iihes meiega. Veel öues juttu westes on aeg saalunud korraldamiseks õhtusele koosolekule. Öde Moor kantsime meie keskest oma majakesesse ja parajasti, kui kandjad ta üles tõstawad, laulab ta: „Tuhat tänu saagu teile, teie armastuse eest...“ ja lahkus laulu helinal oma majakesesse. Wiist küll kõikide filmad läigiwad pisarast, kuuldes selle öe rahulikku ja õnnelikku meeleolu. Järgimööda talle majja järgnedes, lauldes ja palwetades lahkume wiimaks.

Õhtul oli meil koosolek Wiima koolimajas ja selle lõpul algas kodureis, mis lõppes kell 2 öösel.

Peale nende reitude, nii kui esmast nimetasin, töötasin Kurejaare linnas, pidades nädalas 3 awalikku loengut kohalikus finos ja mõned pääle selle oma koguduse ruumis.

Diawõtt loenguteist oli pea alati elaw. Oh, küll aeg iihike kõnedepidamiseks, sest kahe kuuga iihes wõdras linnas ei wõi koge märgatawat tagajärge näha, kuid iihiski kogus kena arm tutawaid nägusid. Mõnegagi wõisime ka iihlikult tutawaks jaades kodukoosolekuid pidada. Eriti hooljad ja järjekorralised külastajad olid mitmed saksa rahwa joost iihikud. Mul on lootus, et Sumal omi lambaid Kurejaares leiab ja tema lambad ka tema järele käima hakkawad, wiimast, advent-tõewalgust wastu wõttes.

Kuid wana waenlane ei maga ka siingi. Tuli Tartust R. ja korraldas wastukõne, tahtes sellega

